

Statens samlede erstatningsansvar vil være begrænset i medfør af den foreslåede § 32, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Staten vil derfor ikke skulle betale erstatning ud over dette beløb, selv om anlægsindehaverens erstatningsansvar er ubegrænset.

Der henvises til pkt. 4.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 20

Bestemmelsen foreslås ændret som konsekvens af forslaget om at indføre ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren.

Til nr. 21

Bestemmelsen gennemfører sammen med forslagets § 1, nr. 22, artikel 2 i ændringsprotokollen til Tillægskonventionen.

Med ændringsprotokollen begrænses Tillægskonventionens anvendelsesområde, således at konventionen kun skal finde anvendelse, hvis en nuklear ulykke udelukkende finder sted på en kontraherende stats område. Den gældende konvention finder også anvendelse, hvis en nuklear ulykke ikke udelukkende har fundet sted på området for en stat, der ikke har ratificeret Tillægskonventionen.

Til nr. 22

Bestemmelsen gennemfører sammen med forslagets § 1, nr. 21, artikel 2 i ændringsprotokollen til Tillægskonventionen. Bestemmelsen fastslår, hvornår staten er erstatningsansvarlig i medfør af ændringsprotokollen til Tillægskonventionen.

Tillægskonventionens anvendelsesområde udvides i ændringsprotokollen, idet konventionen også skal omfatte skader, der er indtrådt på en kunstig ø, formation eller konstruktion under jurisdiktion af en stat, der har tiltrådt Tillægskonventionen, og på skader der er indtruffet i eller over den kontraherende stats eksklusive økonomiske zone eller kontinentalsokkel i forbindelse med udforskning eller udnyttelse af naturrigdomme af denne zone eller sokkel, forudsat området henhører under en kontraherende stats jurisdiktion efter Pariskonventionen.

For så vidt angår skader indtrådt på en kunstig ø, formation eller konstruktion, omfatter bestemmelsen også skader, som er påført en sådan kunstig ø, formation eller konstruktion.

Til nr. 23

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 31, stk. 1, litra c, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 24

Efter ændringsprotokollen til Tillægskonventionen forhøjes de samlede erstatningsbeløb, som skal betales af anlægsindehaveren og staten, fra 300 millioner SDR (ca. 2,7 mia. kr.) til 1.500 millioner euro (ca. 11,2 mia. kr.).

Forslaget om at forhøje de erstatningsbeløb, som skal betales af staten, skal ses i lyset af, at anlægsindehaveren som udgangspunkt vil dække 700 mio. euro af dette beløb (første trin under Tillægskonventionen), at staten er forpligtet til at betale 500 mio. euro (andet trin under Tillægskonventionen, som udgør forskellen mellem 1.200 mio. euro og 700 mio. euro), og at staten i medfør af Tillægskonventionen er berettiget til at få dækket de resterende 300 mio. euro fra de andre stater, der har tiltrådt Tillægskonventionen (tredje trin under Tillægskonventionen, som udgør forskellen mellem 1.500 mio. euro og 1.200 mio. euro.).

Staten vil som følge heraf som udgangspunkt skulle dække 800 mio. euro, svarende til andet og tredje trin i medfør af Tillægskonventionen. Heraf vil samtlige stater, der har ratificeret Tillægskonventionen skulle bidrage til de 300 mio. euro.

Det er herved forudsat, at størrelsen af den forsikring, som anlægsindehaveren skal tegne i medfør af lovforslagets § 1, nr. 17, kun vil blive nedsat, såfremt en nuklear skade ikke vil kunne overstige forsikringssummen.

Der henvises til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

I atomskadeerstatningslovens § 32, stk. 3, henvises til lovens § 23, der foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Som følge heraf foreslås § 32, stk. 3, ligeledes ophævet.

Til nr. 26

Forslaget indebærer, at staten skal betale erstatning for anden skade end personskaade, hvis erstatningskravet mod anlægsindehaveren er forældet i medfør af den foreslåede bestemmelse i atomskadeerstatningslovens § 25, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

Bestemmelsen foreslås ændret som følge af indførelsen af en 30-årig absolut forældelsesfrist for krav i anledning af personskaade i forhold til indehaveren af anlægget, jf. atomskadeerstatningslovens § 25, stk. 1. Den 30-årige forældelsesfrist for erstatningskrav mod staten vil efter forslaget kun finde anvendelse i forhold til anden skade end personskaade. I medfør af forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, indtræder forældelse senest 30 år efter den skadevoldende handlings ophør for for-